

sit Ændringsforslag tilbage, saaledes at han fik denne Førerstilling overladt til de civile Folk, men saa lod de andre blive tilbage til Marinens Officerer. Dette skal jeg tillade mig indtrængende at henstille til den højtærede Minister.

Ordføreren (Bjerring): Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen vilde hævde, at Normeringslovene i stadig større Udstrækning fik Karakter af en Lønningsrevision. Jeg kan ikke tiltræde denne Opfattelse. Det forekommer mig nemlig, at de Avancementsstillinger, der er foreslaaet paa det her foreliggende Normeringsforslag, alle er godt motiveret, og det fremgaar jo ogsaa af den Kendsgerning, at de har faaet Lønningsudvalgets enstemmige Tilslutning. Det ærede Medlem vilde hævde, at 200—300 Avancementsstillinger var noget meget. Naar man regner med, at der findes 40 000 Tjenestemænd her i Landet, saa andrager denne Forøgelse imellem en halv og en hel Procent, men samtidig maa man huske paa, at det er meget beskedne Avancementer, der her er Tale om. Avancementet fra Assistent paa ældste Løn til Kontrolør af 2den Grad betyder saaledes en øjeblikkelig Lønforhøjelse paa 240 Kr. Det er efter min Mening et meget ringe Avancement, og naar man samtidig tager i Betragtning, at et saadant Avancement opnaas først efter 25—30 Aars Tjeneste, synes jeg ikke, der kan være Grund til nogen berettiget Klage.

Disse Ændringer vil jo ikke medføre nogen Merudgift, idet der jo opnaas Besparelse paa adskillige andre Omraader. For Statsbanernes Vedkommende sker dette jo ved, at man i større Udstrækning antager mindre kvalificeret Arbejdskraft, idet man i Stedet for Assisterer antager Kontorister paa en ringere Løn, saaledes at hele denne Reform hviler i sig selv. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at Avancementsstillingerne paa en anden Maade har en Værdi, nemlig derved, at deres Eksistens ansporer de flinke og dygtige Tjenestemænd indenfor Etaterne og fremmer Interessen for Arbejdet. Jeg skal i saa Henseende minde om, at man i den store Sparekommissions Betænkning i sin Tid netop fremhævede Ønskeligheden af at kunne oprette nogle Avancementsstillinger for de dygtige og interesserede Tjenestemænd. Saa vidt jeg ved, har Lønningsudvalget og deri ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen sluttet sig til disse Betragtninger.

Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at

Forslaget til Normeringslov jo ogsaa indeholder Forslag om Besparelser ved Nedlæggelse af Stillinger, f. Eks. indenfor Generalsekretariatet for Statsbanerne, indenfor Finansministeriet og flere andre Steder. Normeringslovene er jo netop til, for at man kan rette de Fejl, der eventuelt kunde opstaa, og, som den højtærede Minister sagde, foretage saadanne Forandringer, som nødvendiggøres af Omorganisationer indenfor Etaterne. For Statsbanernes Vedkommende har vi for kort Tid siden vedtaget en Styrelseslov, der kræver en Omorganisation paa adskillige Omraader, og man har i et Tilfælde som dette ikke anden Vej at gaa med Hensyn til Oprettelse eller Nedlæggelse af Stillinger end den at foretage disse paa de aarlige Normeringslove.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Jeg har mit Besvær med Venstre, for det gaar mig modsat af, hvordan det gaar mine Kolleger. Medens man i Venstre nærer Betænkelighed, naar mine Kolleger efter Venstres Opfattelse bruger lovlig mange Penge, saa har jeg Besvær med Venstre, naar jeg bruger for lidt til Militærvæsenet. Det undrer mig ikke, at de Konservative stiller sig saaledes, som de gør, overfor Bevillingen til Militærvæsenet; det er i Konsekvens og i logisk Overensstemmelse med deres Fortid, men at Venstre, det Parti, der naaede frem i Kraft af sin Fordring om Nedgang paa Militæruddgifterne, nu er naaet dertil, at det har evige Konflikter med Forsvarsministeren, fordi han bruger for lidt til Militærvæsenet, det undrer mig.

Til det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen skal jeg sige, at det, her er Tale om, er at afskaffe 3 Marineofficerer og 6 personlige Tillæg mod til Gengæld at antage 3 Styrmand. Det er det, som det ærede Medlem er imod. Enhver kan forstaa, at dette vil betyde visse Nedsættelser. Det er givet. Men det er man imod, idet man holder sig til, at Marineofficererne siger, at denne Tjeneste betyder noget for deres Uddannelse, hvorimod jeg erklærer, at det, som den betyder i denne Henseende, kan meget let indvindes paa anden Maade. Det ærede Medlem Hr. Parkov siger, at det er ikke saa underligt, at Fyrvæsenets Personale gerne vil have disse Førerpladser, derfor behøver man ikke at tillægge deres Udtalelser om Spørgsmaalet saa stor Betydning. Overfor det siger jeg, at det er ikke saa underligt, at Marinens Officerer ønsker disse Stillinger, og derfor behøver man ikke at tillægge deres Standpunkt